

Ένσημο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.
59999417395401100014

ΚΑΡΑΚΗΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΕΛΕΥΘΕΡ

24-07-2023

Τμήμα Εγκρίσεων

Αρχείου Πολιτικών Αποφάσεων

Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης

Αριθμός Απόφασης: 9639 /2023

(αριθμός κατάθεσης ανακοπής: 1 /2023)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Δήμητρα Στεργιούδα, Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από την Γραμματέα Μάρθα Σαγάνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 12^η Ιουνίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1)

και 2).

... , οι οποίοι ενεργούν ως ασκούντες από κοινού τη γονική μέριμνα του ανήλικου τέκνου τους και οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Ιωάννη Αργυριάδη, μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης (Α.Μ. 11674), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: εταιρίας παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων με την επωνυμία «

και τον διακριτικό τίτλο " [όπως μετονομάσθηκε η εταιρία με την επωνυμία «.

... »], που εδρεύει στην Αθήνα, με ΑΦΜ. ... που ενεργεί εν προκειμένω ως μη δικαιούχος διάδικος και ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της

αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (οδός
(), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και η
οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την
επωνυμία «

» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός
(με αριθ. ΓΕΜΗ και ΑΦΜ ΔΟΥ
(), δυνάμει μεταβίβασης σε αυτήν από την τελευταία
απαιτήσεων, ως καθολικής διαδόχου της «

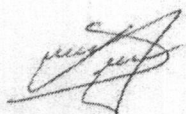
», με αριθμό ΓΕΜΗ και ΑΦΜ
μετά τη διάσπαση της τελευταίας με την απόσχιση του κλάδου τραπεζικής
δραστηριότητας με σύσταση νέας εταιρίας, η οποία παραστάθηκε διά της
πληρεξούσιας δικηγόρου της , μέλους του
Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης (ΑΜ), που κατέθεσε
προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες κατέθεσαν στη Γραμματεία αυτού του
Δικαστηρίου την από 11.04.2023 ανακοπή τους, που έλαβε αριθμό
έκθεσης κατάθεσης / /11.04.2023. Η συζήτηση της υπόθεσης
προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας
απόφασης δικάσιμο και εγγράφηκε στο οικείο πινάκιο (αρ.).

Κατά τη συζήτηση της παραπάνω υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε
στη σειρά της από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω
αναφέρεται, και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά
όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι ανακόπτοντες ζητούν με την υπό κρίση ανακοπή τους να ακυρωθούν, για τους λόγους που ειδικότερα εκθέτουν, α) η από 09.03.2023 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό 11007/2013 διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, β) η με αριθμό 5305/20.03.2023 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης

και γ) κάθε περαιτέρω πράξη εκτέλεσης, που επισπεύδεται δυνάμει της ίδιας επιταγής προς πληρωμή, και να καταδικαστεί η καθ' ης στα δικαστικά τους έξοδα. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, εφ' όσον ο εκτελεστός τίτλος (ήτοι η με αριθμό 11007/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή αυτού του Πρωτοδικείου) δεν εκδόθηκε από το Ειρηνοδικείο, το δε παρόν είναι το Δικαστήριο του τόπου της αναγκαστικής εκτέλεσης, εφ' όσον το εκπλειστηριασθέν ακίνητο βρίσκεται στην Θεσσαλονίκη (933 παρ.1 και 3 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (937 παρ.3, 614 επ ΚΠολΔ). Ασκήθηκε δε νομότυπα και εμπρόθεσμα, καθόσον η αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος της ακίνητης περιουσίας έλαβε χώρα την 20.03.2023, η δε κρινόμενη ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης την 12.04.2023 (βλ. τη με αριθμό 8889Δ'/12.04.2023 έκθεση επίδοσης της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας της Περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Ιωάννη Αργυριάδη, που προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι ανακόπτοντες), ήτοι εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 934 παρ.1 εδ.α' ΚΠολΔ προθεσμίας των σαράντα πέντε ημερών, αρχομένης από την επομένη της ημερομηνίας επίδοσης της

προσβαλλόμενης κατασχετήριας έκθεσης στους εν λόγω ανακόπτοντες. Ωστόσο, το υπό στοιχείο γ' αίτημα περί ακύρωσης κάθε περαιτέρω πράξης εκτέλεσης είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω της αοριστίας του, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 216, 583 επ., 591 παρ.1, 933 ΚΠολΔ, διότι με την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ διώκεται η ακύρωση συγκεκριμένων πράξεων της εκτέλεσης και όχι αόριστα κάθε άλλης πράξης που ακολούθησε ή προηγήθηκε ή της αναγκαστικής εκτέλεσης εν γένει (ΜονΠρωτΘεσ 1760/2020 Νόμος, ΜονΠρωτΛαμ 141/2020 Νόμος, ΜονΠρωτΑθ 19/2018 ΠειρΝομ 2018.58, βλ και Αντώνη Βαθρακοκοίλη, Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, έκδ.2022, παρ.653, σελ.217). Επομένως, η κρινόμενη ανακοπή, στο βαθμό που κρίθηκε παραδεκτή, πρέπει να γίνει τυπικώς δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της (άρθρο 933 του ΚΠολΔ).

Κατά το άρθρο 2 του ΑΚ ο νόμος ορίζει για το μέλλον και δεν έχει αναδρομική δύναμη. Κατά δε το άρθρο 77 παρ.1 του ισχύοντος Συντάγματος 1975 η αυθεντική ερμηνεία των νόμων ανήκει στη νομοθετική λειτουργία. Το δικαίωμα που παρέχεται με την ως άνω συνταγματική διάταξη στη νομοθετική εξουσία για έκδοση ερμηνευτικών νόμων υφίσταται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο ερμηνευόμενος νόμος είναι ασαφής και, λόγω της ασάφειάς του, προέκυψαν ή μπορούσαν να προκύψουν διαφωνίες στη νομική επιστήμη ή στα δικαστήρια για την αληθινή έννοιά του. Την ύπαρξη της προϋπόθεσης αυτής, δηλαδή της ανάγκης ερμηνείας, οπότε η ισχύς του ερμηνευτικού νόμου ανατρέχει στο χρονικό σημείο έναρξης της ισχύος του ερμηνευόμενου νόμου, δικαιούνται να ελέγξουν τα δικαστήρια. Αν όμως ο νόμος δεν είναι πράγματι ερμηνευτικός ισχύει μόνο από τη δημοσίευσή του, κατά τη ρητή επιταγή της δεύτερης παραγράφου του

9

προαναφερθέντος άρθρου 77 του ισχύοντος Συντάγματος (ΟΛΑΠ 22/1997 Νόμος, ΑΠ 1908/2005 Νόμος, ΑΠ 1191/2000 Νόμος). Ο όρος «ερμηνεία» στην ανωτέρω συνταγματική διάταξη τέθηκε με την έννοια ότι πρέπει να είναι αμφίβολη η ερμηνευόμενη διάταξη και τότε η Νομοθετική Εξουσία έχει το δικαίωμα να αποδίδει την από αυτή δηλούμενη έννοια στον ερμηνευόμενο νόμο, όταν πράγματι υπάρχει ανάγκη ερμηνείας, ως εκ του ασαφούς και αμφιβόλου της έννοιάς του και της υφιστάμενης εντεύθεν περί αυτής (έννοιάς του) αμφισβήτησης μεταξύ των δικαστηρίων ή των νομικών. Όχι όμως και όταν η έννοια του νόμου είναι σαφής και ουδεμία αφήνει περί αυτής αμφιβολία, οπότε οσάκις προβαίνει η Νομοθετική Εξουσία στην ερμηνεία τέτοιου νόμου, εξέρχεται από το πλαίσιο της αρμοδιότητας, που έχει δοθεί σε αυτήν από το Σύνταγμα, με συνέπεια τα Δικαστήρια να μπορούν να ελέγξουν, αν και κατά πόσο ο νόμος που εκδόθηκε ως ερμηνευτικός είχε πράγματι τέτοια δύναμη, ανατρέχοντας στο χρόνο του ερμηνευόμενου νόμου ή είναι απλά νόμος που θέτει νέο κανόνα δικαίου. Εφόσον η ασάφεια του ερμηνευόμενου κανόνα δικαίου συνιστά συνταγματικό όρο του ερμηνευτικού όρου, το Δικαστήριο έχει καθήκον να εξακριβώσει αν και σε ποιο βαθμό η ερμηνευόμενη διάταξη είχε και έχει πράγματι ανάγκη ερμηνείας. Η υποχρέωση αυτή απορρέει από το ίδιο το άρθρο 77 και διασφαλίζεται αποτελεσματικά με το άρθρο 93 παρ.4 του Συντάγματος που αναθέτει στα όργανα της δικαστικής λειτουργίας τον έλεγχο της ουσιαστικής συνταγματικότητας των νόμων (ΕφΘεσ 2043/2021 ΕλλΔνη 2022.1769, βλ. σχετικά και Β. Σκουρή/Ε. Βενιζέλου, Ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων, 1985). Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 1527 ΑΚ: «Η κληρονομιά που επάγεται στο ανήλικο τέκνο θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτή πάντοτε με το ευεργέτημα της απογραφής, και το τέκνο, με την επιφύλαξη των διατάξεων το άρθρου 1912, δεν εκπίπτει από το

ευεργέτημα αυτό. Τρίτοι, που έχουν έννομο συμφέρον, μπορούν να αξιώσουν από το γονέα ο οποίος έχει τη διοίκηση, να συντάξει απογραφή μέσα σε τέσσερις μήνες το βραδύτερο». Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 1912 ΑΚ: «Σε περίπτωση προσώπων ανίκανων ή με περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία, για τα οποία η αποδοχή της κληρονομιάς γίνεται κατά το νόμο με το ευεργέτημα της απογραφής, έκπτωση από το ευεργέτημα, επειδή δεν συντάχθηκε απογραφή, επέρχεται αν μέσα σε ένα χρόνο, αφότου τα πρόσωπα έγιναν απεριορίστως ικανά, δεν έκαναν την απογραφή». Ήδη, σύμφωνα με το άρθρο 35 ν. 4786/2021 (ΦΕΚ Α' 43/23.3.2021) «κατά την αληθή έννοια του άρθρου 1912 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ, π.δ. 456/1984, Α' 164), ο κληρονόμος που ενηλικιώνεται δικαιούται εντός της ετήσιας προθεσμίας του άρθρου 1912 ΑΚ να αποποιηθεί την κληρονομιά», με έναρξη ισχύος από τη δημοσίευση στην ΕτΚ (άρθρο 50). Σύμφωνα δε με την αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω νόμου, εισάγεται ερμηνευτική ρύθμιση, σύμφωνα με το άρθρο 77 του Συντάγματος, με την οποία αποσαφηνίζεται, προς άρση πάσης αμφιβολίας, ότι, εφόσον ο κληρονόμος που ενηλικιώνεται δεν εκπίπτει από το ευεργέτημα της απογραφής μέχρι τη συμπλήρωση ενός έτους αφότου ενηλικιώθηκε, δικαιούται να αποποιηθεί την κληρονομιά, εντός της ετήσιας αυτής προθεσμίας του άρθρου 1912 ΑΚ. Η διάταξη αυτή (άρθρο 35 του ν. 4786/2021), που αφορά τη ρύθμιση της έκπτωσης του ανήλικου κληρονόμου από το ευεργέτημα της απογραφής, είναι ερμηνευτική της προαναφερθείσας διάταξης του άρθρου 1912 ΑΚ, σύμφωνα τόσο με τα αναφερόμενα στην εισηγητική έκθεση της εν λόγω διάταξης όσο και στο κείμενο του νόμου «κατά την αληθή έννοια του άρθρου 1912 ΑΚ (π.δ. 456/1984)...». Συνεπώς, μπορεί να αναδράμει σε χρονικό διάστημα πριν την ισχύ του νόμου 4786/23.03.2021. Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, κατά τα άρθρα 77 παρ. 2 και 93 παρ.4 του

Συντάγματος, το Δικαστήριο εξετάζει την ύπαρξη ασάφειας ως προϋπόθεσης για την αναδρομικότητα του νέου νόμου ως ερμηνευτικού. Πράγματι, το χρονικό σημείο της επαγωγής της κληρονομιάς σε κληρονόμο που είχε περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία (ανήλικος), άφηνε αντικειμενικώς έδαφος ασάφειας περί της έναρξης του χρονικού σημείου της προθεσμίας αποποίησης (πριν ή μετά την ενηλικίωση του ανήλικου κληρονόμου), και κατ' επέκταση τις απορρέουσες από την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής έννομες συνέπειες, δοθέντος ότι η διάταξη του άρθρου 1912 ΑΚ δεν ήταν σαφής και μπορούσε να γεννήσει αμφιβολίες. Για το λόγο δε αυτό, είχε δημιουργήσει διαφωνίες στη νομολογία των δικαστηρίων και στην επιστήμη και συνεπώς υπήρχε ανάγκη ερμηνείας της από τη νομοθετική εξουσία, αφού επί σειρά ετών ερμηνεύονταν διαφορετικά, ήτοι ότι σε περίπτωση μη σύνταξης απογραφής από τους έχοντες τη γονική μέριμνα ανηλίκου κληρονόμου, το σχετικό δικαίωμα περιέρχεται στον ενηλικιούμενο κληρονόμο, ο οποίος όφειλε, με την απειλή έκπτωσης από το ευεργέτημα, να συντάξει την απογραφή εντός έτους από την ενηλικίωσή του, εντός δε της αυτής ετήσιας προθεσμίας, μπορούσε να αποποιηθεί την κληρονομιά (βλ. σχετικά και ΣτΕ 1884/2015, ΣτΕ 2269/2015 Νόμος, ΣτΕ 371/2014 Νόμος, ΣτΕ 2862/2013 Νόμος), άλλως ότι η προθεσμία της αποποίησης «έτρεχε» και κατά προσώπου που είναι ανίκανο προς δικαιοπραξία, όπως εν προκειμένω του ανηλίκου, του νόμου μη διακρίνοντας (άρθρα 1847, 1850 ΑΚ), οπότε οι νόμιμοι εκπρόσωποι αυτού, όφειλαν να προβούν στην εμπρόθεσμη αποποίηση της κληρονομιάς για λογαριασμό του ανηλίκου, τηρώντας τις διατυπώσεις του άρθρου 1625 του ΑΚ (βλ. ΑΠ 173/2014, ΑΠ 333/2004, ΑΠ 246/1993 Νόμος). Επομένως, η νέα αυτή διάταξη, ισχύει από την έναρξη της ισχύος της αρχικής διάταξης που ερμηνεύεται (άρθρο 1912 ΑΚ, π.δ. 456/1984), αφού η διάταξη αυτή, ως πράγματι

ερμηνευτική, έχει αναδρομική ισχύ, κατ' επιταγή του άρθρου 77 παρ.2 του Συντάγματος (ΕφΘεσ 2043/2021 ΕΛΛΔνη 2022.1769). Τέλος, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 327 και 919 παρ.1 του ΚΠολΔ συνάγεται ότι η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται, όταν πρόκειται για δικαστικές αποφάσεις, υπέρ και κατά των κληρονόμων του καθ' ου η εκτέλεση. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 921 παρ.1 του ΚΠολΔ: «Η αναγκαστική εκτέλεση, που άρχισε κατά του οφειλέτη συνεχίζεται μετά το θάνατό του, αφότου ο κληρονόμος αποδεχτεί την κληρονομιά ή αφότου περάσει η προθεσμία για την αποποίηση ή αφότου διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομιάς», κατά δε τη διάταξη της παρ. 2: «Όσο ο κληρονόμος έχει το δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομιά δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση για να ικανοποιηθεί απαίτηση κατά της κληρονομιάς, εκτός αν έχει διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομιάς». Εξάλλου, στη διάταξη του άρθρου 925 παρ.2 ορίζεται ότι: «Όταν η αναγκαστική εκτέλεση, που άρχισε πρόκειται να συνεχιστεί κατά κληρονόμου ή κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομιάς, απαιτείται να τους επιδοθεί προηγουμένως η επιταγή», στη διάταξη δε του άρθρου 926 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «Μετά την επίδοση της επιταγής δεν μπορεί με ποινή ακυρότητας να γίνει άλλη πράξη εκτέλεσης πριν περάσουν τρεις (3) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Η προθεσμία αυτή πρέπει να τηρείται και όταν η αναγκαστική εκτέλεση συνεχίζεται κατά του κληρονόμου ή του κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομιάς». Η εφαρμογή της διάταξης της παρ.1 του άρθρου 921 του ΚΠολΔ, καθώς και των προαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 925 παρ.2 και 926 παρ.1 του ΚΠολΔ, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, δεν συναρτάται από τη γνώση του επισπεύδοντος του θανάτου του καθ' ου η εκτέλεση ή των γεγονότων της αποδοχής ή της αποποίησης της κληρονομιάς, ούτε επιτάσσεται από το νόμο ειδοποίηση, ως ορίζει το άρθρο 287 του ΚΠολΔ

για τη διαγνωστική δίκη. Συνεπώς, για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, αρκεί το γεγονός του θανάτου του οφειλέτη. Η παρά την έλλειψη των άνω προϋποθέσεων ενέργεια πράξεων της εκτέλεσης καθίσταται άκυρη, χωρίς τη συνδρομή του στοιχείου της βλάβης (άρθρο 159 παρ. 1 ΚΠολΔ), λόγω του επιτακτικού χαρακτήρα των διατάξεων αυτών (ΜονΠρωτΑθ 152/2018 ΝοΒ 2019.310, ΜονΠρΧαν 87/2012 ΝοΒ 2012.903, ΜονΠρΡοδ 1275/2004 Νόμος). Εν προκειμένω, με τον δεύτερο λόγο της ανακοπής τους, οι ανακόπτοντες, ενεργώντας ως ασκούντες από κοινού τη γονική μέριμνα του ανήλικου υιού τους,

γεννηθέντα την _____ ισχυρίζονται ότι είναι άκυρες οι προσβαλλόμενες πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του τελευταίου, ως μοναδικού εξ αδιαθέτου κληρονόμου της αποβιώσασας την 13.12.2017 γιαγιάς του, _____ του _____ σε βάρος της οποίας εκδόθηκε ο επίμαχος εκτελεστός τίτλος, ήτοι η με αριθμό 11007/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή αυτού του Πρωτοδικείου, δεδομένου ότι δεν παρήλθε ακόμη η ετήσια προθεσμία της αποποίησης της κληρονομιάς εκ μέρους του, η οποία αρχίζει μετά την ενηλικίωσή του. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, και πρέπει να γίνει δεκτός και ως βάσιμος κατ' ουσίαν, καθόσον δεν αποδείχθηκε αποδοχή της κληρονομιάς εκ μέρους του ανήλικου υιού των ανακοπτόντων, ενώ δεν παρήλθε ακόμη η προθεσμία για την εκ μέρους του αποποίηση της κληρονομιάς, δεδομένης της ανηλικότητάς του, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 35 του ν. 4786/2021, η ισχύς του οποίου ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος της διάταξης του άρθρου 1912 ΑΚ (π.δ. 456/1984), το οποίο και ερμηνεύει. Εξάλλου, η ακυρότητα των προσβαλλόμενων σε βάρος του ανήλικου πράξεων εκτέλεσης δεν συναρτάται από τη γνώση της επισπεύδουσας καθ' ης περί των γεγονότων της αποδοχής ή της

αποποίησης της κληρονομιάς, επέρχεται δε με την αποδοχή του σχετικού λόγου ανακοπής, χωρίς τη συνδρομή του στοιχείου της βλάβης, κατά τις προαναφερθείσες αιτιολογίες.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, κατά παραδοχή του δεύτερου λόγου της υπό κρίση ανακοπής ως κατ' ουσίαν βάσιμου, και παρελκομένης της εξέτασης των λοιπών λόγων ανακοπής, καθόσον με την ευδοκίμηση του εν λόγω κριθέντος λόγου ανακοπής, ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον των ανακοπτόντων (ΕφΑθ 4359/2021 Νόμος, ΕφΑιγ 125/2019 Νόμος, ΕφΘεσ 2175/2017 Νόμος), η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να γίνει δεκτή και ως βάσιμη κατ' ουσίαν, και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή πρέπει να καταδικαστεί, λόγω της ήττας της, στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων (άρθρ. 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ, σε συνδ. με τα άρθρα 63 παρ.1 στοιχ.ι περ.α, 65, 66, 68 παρ.1 ν. 4194/2013 - Κώδικας Δικηγόρων), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας, λαμβανομένου υπόψη αφενός μεν ότι με την προσβαλλόμενη κατάσχεση η καθ' ης επιδιώκει την ικανοποίηση της απαίτησής της μόνο έως το ποσό των 100.000 ευρώ, όπως με σαφήνεια μνημονεύεται στην προσκομιζόμενη μετ' επικλησεως κατασχετήρια έκθεση, αφετέρου δε ότι η αξία του αντικειμένου της υπό κρίση ανακοπής, προκειμένου να υπολογισθούν τα δικαστικά έξοδα, ταυτίζεται πάντοτε εκ των πραγμάτων με το χρηματικό ποσό, για το οποίο επισπεύδεται η εκτέλεση, και όταν ακόμη η προσβαλλόμενη με την ανακοπή αντίρρηση δεν αφορά στην ίδια την απαίτηση, αλλά στο κύρος κάθε αυτό των πράξεων εκτέλεσης (ΑΠ 905/2011 Νόμος, ΑΠ 1114/2005 Νόμος, ΑΠ 328/2003 Νόμος, ΑΠ 1117/1993 Νόμος).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

9

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ α) την από 09.03.2023 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι
αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό
11007/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και β) τη με αριθμό 5305/20.03.2023 έκθεση
αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή
της Περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο
Θεσσαλονίκης

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των
δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων, το ύψος των οποίων ορίζει στο
ποσό των χιλίων εξακοσίων (1.600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε την 13^η Ιουνίου 2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, στη Θεσσαλονίκη την 13^η Ιουνίου 2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

